

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 317
din 20.04.2016

Dosar nr: 18/2016

Petiția nr: 174/14.01.2016

Petent:

Reclamați: Guvernul României, Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor Împotriva Regiului Comunist Instaurat în România în perioada 1945-1989, Curtea Constituțională, Avocatul Poporului, Președintele Senatului, Președintele Camerei Deputaților

Obiect: prevederile **Legii nr. 341/2001** și ale **O.U.G. 95/2014**

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1.

I. 2. Numele și sediul reclamațiilor

1.2.1. Guvernul României, Palatul Victoriei nr. 1, sector 1, București;

1.2.2. Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor Împotriva Regiului Comunist Instaurat în România în perioada 1945-1989, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 3, sector 1, București;

1.2.3. Curtea Constituțională, Palatul Parlamentului, intrarea B1, Calea 13 Septembrie nr. 1-3, sector 5, București;

1.2.4. Avocatul Poporului, Str. Eugeniu Caranda nr. 3, sector 3, București;

1.2.5. Președintele Senatului, Palatul Parlamentului, Calea 13 Septembrie nr. 1-3, sector 5, București;

1.2.6. Președintele Camerei Deputaților, Palatul Parlamentului, Str. Izvor nr. 2-4, sector 5, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră discriminatorie prevederile **Legii nr. 341/2001** și ale **O.U.G. 95/2014**

III. Citarea părților

3.1. Prin adresa Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.) **nr. 174/08.02.2016** (filele 4-5 din dosar) s-a solicitat petentului completarea petiției, cu arătarea persoanelor reclamate. Totodată s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială privind normele juridice cu caracter de lege asupra cărora, conform deciziilor Curții Constituționale, C.N.C.D. nu se poate pronunța prin hotărâre.

3.3. Având în vedere faptul că în răspuns petentul nu a invocat motive juridice pentru respingerea excepției de necompetență materială, totodată în conformitate cu bogata cazuistică a C.N.C.D. pe domeniul normelor juridice cu caracter de lege, în conformitate și cu cazuistica instanțelor de judecată în domeniu, citarea părților nu a fost utilă și necesară.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petiția, înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 174/14.01.2016** (filele 1-3 din dosar), consideră discriminatorii prevederile **Legii nr. 341/2004**, art. 4, care acordă indemnizație lunară diferită pentru diferitele categorii de urmași ai eroilor martiri din Revoluție.

4.1.2. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 1717/22.03.2016** (filele 6-8 din dosar) petentul a prezentat lista reclamațiilor și a arătat că discriminarea apare în prevederile **Legii nr. 341/2001** și ale **O.U.G. 95/2014**.

A depus la dosar înscrisuri (filele 9-17 din dosar).

Același punct de vedere a fost depus la dosar și prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 1954/31.03.2016**.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că **Legea nr. 341/2001** și **O.U.G. 95/2014** acordă indemnizație lunară diferită pentru diferitele categorii de urmași ai eroilor martiri din Revoluție.

5.2. Colegiul director admite excepția de necompetență invocată din oficiu privind normele juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**. Emite un punct de vedere privind obiectul petiției, conform deciziilor instanțelor judecătorești în domeniu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență invocată din oficiu privind normele juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**;

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 20.04.2016

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István

Având în vedere prevederile art. 18 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** („*Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.*”), Colegiul director prezintă următorul

PUNCT DE VEDERE

privind obiectul petiției:

O.G. nr. 137/2000, prin art. 2 alin. 1, definește discriminarea prin următoarele: „*Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă*”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

Colegiul director arată că îndemnizația lunară în cauză are un rol dublu: pe de o parte reprezintă o daună morală pentru urmașii Revoluției din Decembrie 1989, pe de altă parte reprezintă o daună materială care înlocuiește venitul posibil al persoanei decedate, dacă ar fi rămas în viață, și cu care și-ar fi sprijinit familia.

Dacă din punctul de vedere al daunelor morale nu poate exista o diferență între rudele apropiate, privind daunele materiale în mod evident pot exista diferențieri, întrucât diferitele categorii de persoane se află în situație diferită privind obligațiile de întreținere, drepturile succesoriale etc.

Spre exemplu **Codul civil**, la art. 499, prevede următoarele:

„(1) *Tatăl și mama sunt obligați, în solidar, să dea întreținere copilului lor minor, asigurându-i cele necesare traiului, precum și educația, învățătura și pregătirea sa profesională.*”

(2) Dacă minorul are un venit propriu care nu este îndeștulător, părinții au obligația de a-i asigura condițiile necesare pentru creșterea, educarea și pregătirea sa profesională.

(3) Părinții sunt obligați să îl întrețină pe copilul devenit major, dacă se află în continuarea studiilor, până la terminarea acestora, dar fără a depăși vârsta de 26 de ani.”

Cum arată și Curtea Constituțională, „Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

În consecință prevederile **Legii nr. 341/2004** și ale **O.U.G. 95/2014** care acordă indemnizație lunară diferită pentru diferitele categorii de urmași ai eroilor martiri din Revoluție nu reprezintă discriminare, întrucât aceste categorii de urmași, din punctul de vedere al drepturilor patrimoniale, nu se află în situație comparabilă.

Red.: Haller István
Verificat SCSRP